

W roku budżetowym 1930/31 główne posiedzenie komisji odbędzie się wyjątkowo w końcu tegoż roku budżetowego t. j. w miesiącu marcu 1931 r. Na posiedzeniu tem rozpatrzone zostaną podania, które wpłyną najpóźniej do dnia 15 lutego 1931 r.

Na głównych posiedzeniach komisji nie będą wogóle brane pod uwagę podania, które wpłyną po terminach wyżej określonych (1 września, a w r. 1931 wyjątkowo 15 lutego), jak również podania, do których nie zostaną dołączone wymienione wyżej załączniki względnie, które nie zostaną poparte odpowiednią opinią władzy nadzorczej.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości podległym Sobie organom władzy nadzorczej oraz zarządom związków komunalnych na obszarze podległych Panom Województw — ewent. w drodze opublikowania w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Sławoj Składkowski

Minister.

13.

OKÓLNİK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 188

z dnia 15 grudnia 1930 r.

(B. P. 3624/4/30) w sprawie wykonania rozporządzenia M. S. Wewn. o meldunkach i księgach ludności.

Panom Starostom Powiatowym Województwa Kieleckiego

Niżej zamieszczony okólnik M. S. Wewn. Nr 215 podaję do wiadomości.

W związku z treścią punktu 9 okólnika wyznaczają Panowie Starostowie urzędników, którzy nadzorować będą pracę nad organizacją ewidencji ludności. Urzędnicy ci winni zaznajomić się dokładnie z obowiązującymi przepisami o meldunkach jeszcze przed konferencją, która zwołaną będzie w tut. Urzędzie w najbliższym czasie. Również polecają Panowie Starostowie urzędom gminnym i magistratom wyznaczyć takich urzędników, którzy winni przygotować się do takiej konferencji urządzonej we właściwym czasie przez Panów Starostów dla funkcjonariuszy gminnych i urzędników magistratów.

Za Wojewodę: *Boczar*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Warszawa, 6. XII. 1930 r.

Nr AC, 10124/1.

W sprawie wykonania rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych o meldunkach i ks. ludności.

OKÓLNİK Nr 215

Do
wszystkich Panów Wojewodów
i Pana Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W najbliższych dniach zostaną ogłoszone przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności, a mianowicie rozporządzenie Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności oraz podana do wiadomości instrukcja Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1930 r. o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Przepisy powyższe regulują w sposób wyczerpujący zagadnienie ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Przystępując obecnie do wprowadzenia w życie wspomnianych rozporządzeń, pragnę podkreślić, że do zagadnienia ewidencji ludności przywiązuję szczególną wagę, ponieważ wysuwa się ono obecnie na czoło zadań administracyjnych nie tylko ze stanowiska bezpieczeństwa publicznego, ale również ze stanowiska organizacji gmin.

Księgi ludności bowiem, o ile chodzi o ich znaczenie organizacyjne dla gmin, są podstawowym czynnikiem przy wszelkich poczynaniach gmin tak, że brak dobrze prowadzonych ksiąg ludności naraża często na szwank celowość gospodarki gminnej. Dotychczasowy stan rzeczy w tej dziedzinie, odbijając się ujemnie na interesach Państwa i gminy oraz przysparzając szkód ludności, wymaga szybkiej i gruntownej naprawy.

Z drugiej strony brak ksiąg ludności i wynikająca stąd niemożność dokonywania odpowiadających potrzebom obecnej doby obliczeń demograficznych musi wywoływać te wszystkie ujemne konsekwencje w życiu państwowym, które wypływają z zapoznania roli i znaczenia prac badawczych w tej dziedzinie.

Przykładając do tej sprawy szczególną wagę i mając na względzie trudności, związane z wykonaniem wspomnianych przepisów zwłaszcza na terenie gmin jednolitoskowych, uznaję za